

ТАЙНИ И ОТКРОВЕНИЯ

Трябва да имате една ясна представа за света. Казвам: една ясна представа, за да не се заблуждавате. Тъй както изучавате сега света, има мисъл, чувство и движение. Три са. Мисълта дава форма, направление на нещата, чувството - съдържанието, а движението – това е облеклото, без което не може. Но облеклото в природата играе важна роля.

Гледам упражненията. Трябва да се коригират. Тъй както правите упражненията, вие губите голяма част от енергията, която можете да придобиете. Вие едва ли използвате една десета от енергията, която ви се [дава]. Всичко се прахосва. Защото в тия движения има движения на растения, има движения на животните, има движения и на човека. Те са така свързани и преплетени в живота. Казвам ви. Казвам, в гимнастиките трябва да се възстанови първоначалното движение.

Има един външен свят човешки, има и един вътрешен свят човешки. Има един външен свят Божествен, има и един вътрешен свят Божествен. Казват: “Слушай вътрешното.” Но и във вътрешното човешко има заблуждение. Колкото във външния човешки свят има заблуждения, толкова и във вътрешния човешки свят има заблуждения. Аз уподобявам външния човешки свят на позлатен, отвън е позлатен. Когато дойдат големите страдания, изтрива се позлатеното. Божественото и отвън е златно, и отвътре е златно. По това се отличава. Казвате: “Вътрешното”. Кое, човешкото? Човешкото без разлика, и външното е, както вътрешното. Ако е вътрешен човешки свят, е право, но и външен Божествен свят ако е, пак е право.

Та казвам, в движението трябва да различавате. В съвременната графология по почерка се познава характерът на човека, какъв е човек, алчен ли е, или страхлив, има ли слабости, добродетели. Според както пише човек, такъв е. Като измени човек своите мисли и чувства, изменя се и почеркът на човека.

Ако вие наблюдавате, когато играете гимнастика, същия закон: ще видите кому какво липсва. Трябва да правите упражненията и трябва да имате едно съзнание, че то е за ваша полза. За пример някой тури ръцете напред (*отпуснато ръцете напред*), то е животинско състояние. Състояние[ето е] да благославяш. Ако в себе си укротяваш животното, тури ръцете си така, но ако искаш да възпитаеш човека, така не може. Няма мярка. После пръстите на ръцете няма да бъдат разперени, но затворени. Ръката да бъде вдигната на 45⁰ и да е съсредоточена нашата мисъл. Когато се упражнявате, вие не трябва да мислите кой как прави упражненията, но вие как ги правите.

Вашата мисъл трябва да влиза и в ръката, и в краката, навсякъде трябва да участвува. Мисълта и чувствата да участват навсякъде. Сега, при някои упражнения вие се обръщате наляво или надясно, или на юг и север, на изток или на запад. Към север – това е положително, към юг – това е отрицателно. Значи, за да имам едно действие, за да бъде едно движение правилно, трябва да има една положителна и една отрицателна страна. В едното движение възприемате повече електричество, а в другото движение възприемате повече магнетизъм. В областта на магнетизма има мекота, той носи мекота. Електричеството носи повече твърдост. Ако човек иска да бъде твърде устойчив и постоянен, да не бъде страхлив, трябва да има повече електричество. Ако иска да бъде мек, да устоява на обсадата, която някой прави, той трябва да има магнетизъм. Когато обсаждат, жилав трябва да бъде. Всяко движение, което правите в походката, когато ходите отвън в упражненията, трябва да правите корекция. Навеждането показва, че имате два центъра: единият – земята, а другият - слънцето. Щом се навеждаш, показва, че си в съюз със земята, центърът на земята е взел надмощие, ти образуваш крива линия. Работата не върви добре. Ти ще се изправиш добре. Мъдрецът трябва да се изправи. Ти като заминеш за другия свят, няма да заминеш като животно, ще се изправиш, ще държиш двата центъра. Като ядеш мислиш за земята, отдето дошла храната. Не мисли откъде дошла храната, мисли за онзи, кой ти изпратил храната. Мисли за онзи, кой ти дал храната. Та по някой път вие мислите, че

нещата може тъй да станат. Казвате: “Той светът ще се оправи.” Как ще се оправи светът? Един ангел може да дойде да ти даде известни наставления, как да се упражняваш, но ако не го слушаш, ти нищо не може да се ползваш.

Та и в упражненията трябва да има един вътрешен ритъм, за да бъдат полезни и за да бъдат здравословни. И сега са здравословни, но голяма част отива неизползвана. И у вас се роди едно объркано състояние и после казвате: “Нас не ни трябва, ние научихме тия упражнения.” Има неща, които докато си на земята, все ще ги правиш. Ти не може да престанеш да дишаш. Щом престанеш да дишаш, свършено е. Щом престанеш да ядеш, свършено е. Щом престанеш да пиеш вода, свършено е. Щом престанеш да мислиш, свършено е. Щом престанеш да чувстваш, свършено е. Следователно, тия упражнения, които ние ги имаме, те са външен израз. Човек трябва да види до колко неговата мисъл е права, до колко неговите чувства са прави и до колко неговата воля е права. Като правите упражненията, може по този начин да изправите много ваши недъзи. Наследствени черти може да изправите. Наследствените черти внасят винаги една тъмнота. Когато вие се намирате в едно неразположено състояние, мрачно ви е така, казваш “Мене не ме очаква нещо хубаво.” Един чувствителен човек казва: “Не ме очаква нещо добро.” Той чувства, понеже в природата дошла мъгла. Казва: “Защо дошла тази мъгла?” Трябва да пита себе си защо дошла мъглата. То е все същия въпрос. Той казва: “Защо дошла мъглата?” Ти защо си дошъл? Мъглата и тя иде да диша тук. Във всяка водна капка живеят разумни същества, които идват тук да дишат, прана да дишат. Малките капки са техните тела. Те идат тук, играят си, излизат, влизат във вас. Те влизат във вашите дробове, излизат, вие даже не подозирате това. Както вие, когато ходите, прескачате от камък на камък, така и онези капки във въздуха излизат и влизат. Но в това влизане и излизане те взимат нещо от човека и като намерят нещо нечисто, изнасят го навън. Те обичат да чистят.

Новата философия в съвременните религии казва: “Господ всичко ще уреди, Той всичко ще направи.” Как ще направи Господ. Ти ще направиш едно движение правилно. Ако ти отиваш при майка си, какво лице трябва да направиш, кажете ми сега? Ще си стиснеш ли устните, ръцете, когато отиваш при майка си? Ти, като отиваш при майка си, ще си оставиш ръцете свободни, движенията ти ще бъдат свободни – това е естественото положение на твоята мисъл и твоите чувства. При баща когато отиваш – същото. Когато отиваш при ония хора, които обичаш, движенията ти ще бъдат едни, а когато отиваш при онези, които не обичаш, движенията ти ще бъдат други. Да кажем отиваш при хората, от които тебе те е страх. Ще имаш вече движението на страха. Вие наблюдавали ли сте по какво се отличава страхливият човек? Или забележете тия птичките. Едно врабче като седне, как едновременно гледа за своята [храна], но се спасява от някаква опасност. Едновременно наблюдава да няма някаква опасност и наблюдава храната. То постоянно ходи, обръща се на земята. И човек, при такова състояние на страх, ако той се страхува, и той има подобни движения. Без страх не може. Ако много се страхува, губи. Страхът си има свое движение. Винаги, когато човек се уплаши, кръвта влиза навътре във вътрешните съдове на неговия организъм. Капилярните съдове не функционират правилно. Запример, от страх за да се избавиш, ти трябва да имаш вяра, трябва да имаш надежда, трябва да имаш любов. Само любовта е в състояние да те избави от страха. Писанието казва: “Страхливите не може да наследят Царството Божие.” Кой ще го наследят? Които имат любовта. Не е страхът, който трябва да дава тон на любовта. Ти обичаш, ама те е страх. Това не е любов. Там, дето любовта се регулира от страха, не е любов. Вие искате да направите нещо, но вие страх. Вие ще ми кажете: “Какво ще кажат хората, дяволът какво ще каже?” Като дойде любовта, дяволът го е страх от любовта. Той при всички положения е много смел, но когато дойде любовта, треперят му гашите.

Тогава ще ви приведа следния пример за изяснение. Един проповедник ходил в Западна Америка да събира пари за мисионерска работа. В тази местност имало един

разбойник, който разбрал, че имал събрана голяма сума. Решил да го обере и го чакал в един тесен проход, дето да го убие и да му вземе парите. Проповедникът дошъл до едно място, тъжно му е, мъчно му е. Слиза от коня си да се помоли на Господа, помолил се и отново се качил на коня, върви. По едно време гледа, един държи пушка и нищо не му казва. Той не могъл да си обясни какво е това. След две години го викат да изповяда един умиращ, който му казва: "Познавате ли кой съм аз?" Аз те познавам. Аз съм онзи разбойник, който те очаквах, да те убия. Не зная какво правеше, като слезе от коня, но като мина, имаше с тебе един въоръжен, той ме уплаши, че не те претрепах." Тя, любовта е най-въоръжената сила. Като мине, от главата до петите е въоръжена. Когато нейният нож се забие, не пада, дето удари, помита всичко. Като дойде любовта, като дигне ножа, всички се разбягват, капитулират. Вие мислите, че любовта е за деца. За любовта трябва човек да бъде герой. На най-големия герой пак трябва да има любов. И той се бие за някого. Някой отива да се бие за отечеството. Ако няма любов, той ще хукне да бяга. От любов към отечеството отива да се бие. Или за отечеството, или за жена, или за нива, но трябва да има един обект да обича, за да се състезава. Ако няма този обект, той не може, да се състезава.

И в упражненията ако нямате обект, вие всякога ще ги правите криво. Туй е общо казано. Някои от упражненията трябва да се покажат и да се коригират. Ако така продължавате да ги правите, те ще изгубят своето значение и сила след време. Те са сега коригирани, и вие сте им дали една нова форма и са станали джуджета. Те са замязали на китайските дами. Знаете ли какви са китайските дами? В тях има мода, че железни калъпи си турят краката, за да останат малки, че те едва ходят. Питали един китаец защо техните жени си стягат краката. Той казва: "За да не ходят много, за да не хойкат нашите жени." Китайската мъдрост е това. То не е умно.

Оставете един човек отвътре да тури калъп. Турете, една мисъл калъп, да стане не такава, изопачаване на краката. Наблюдавайте, между всяка една мисъл си има известни форми, в които се развива. Тя си има начин на движение. Правилните мисли и правилните чувства имат особени движения. Наблюдавайте, когато ви е приятно и когато сте паднали духом, какви са движенията ви. Щом, човек се обезсърчи, той образува буквата S, наведе си главата. Щом се насърчи, вдигне главата си, държи отвесно положение между слънцето и земята. Тия движения стават правилни.

Та в туй отношение гледайте ония спънки, които ви се явяват. Има един външен свят, който създава мъчнотиите на хората. Природата осмисля. Да кажем, когато вали дъжд, тази влага, която иде от небето, дъждът, който пада, размъща реките. Той отгоре иде и често, като пада на земята влече кал и размъща реките. Та и Божественото някой път и Божиите блага, като идат отгоре, те трябва да се филтрират. Божественото не е окаляно, причините са външни, окалянето произтича от човешкото естество. Отвън човешкият свят се каля, и отвътре от своето неразбиране човек се каля. Тогава, за да се очистиш, ще влезеш във външния Божествен свят или във вътрешния Божествен свят. Щом влезеш там, всичко се филтрира. Дотогава, докато се смущаваш, ти си в човешкия свят. Като престанеш да се смущаваш, ти си в Божествения свят. Докато имаш вяра, ти си в Божествения живот. Слабата вяра е в човешкото. В каквото положение и да си, треперят ти гащите, трепери ти роклята. Имаш вяра, в Божествения свят си. Готов си да пожертваш всичко, ти си в Божествения свят. Докато не си готов да жертваш, но си скържав, ти си в човешкия свят. Започне да мисли: "Какво ще стане, с мене, ако остарея?" В човешкия свят е. Престанеш да мислиш за обективното, в Божествения свят си. Та най-първо трябва да знаете в кой свят сте.

Някои питат, казват: "Кажете ни какво ни очаква." Ако си в човешкия свят, ще те грухат, ако си в Божествения свят ще бъдеш насадено дърво при реката, в една градина заобиколено, ще дадеш плод навреме. Ще те пазят. Ще дадеш плод навреме. Ако си в Божествения свят, ще имаш и край, и начало, ще имаш и братя, и сестри. Ако си в човешкия свят, ще бъдеш като едно сираче, от всички гонено като някой заек. Дето седнеш, дето отидеш, навсякъде ще те гони хрътка. Спиш ли, навсякъде ще те намери

хрътката.

Та това са различия, които трябва да имате предвид. Всички хора казват: “Така сме родени.” Той трябва да разбира Божествения свят, трябва да разбира човешкия свят. Те се преплитат двата свята.

Сега упражненията трябва да бъдат спретнати. Като правиш упражненията, да не виждаш никого, за никого да не мислиш. Като правиш упражненията, да знаеш, че трябва да ги правиш хубаво. Аз съм привеждал един пример за концентриране. Едного осъдили на смъртно наказание. Тогава държавният глава на тази държава решил, че само по един начин може да му прости: да му турят едно гърне с мляко на главата, да мине през целия град и да се върне, без да изскочи една капка вън от гърнето. “Ако можеш да го направиш, ще ти простя.” – му казали. Турили гърнето на главата, минал през града и се върнал, без да излее една капка от гърнето. Питали го: “Кого видя в града?” “Никого не видях”. Ти, като вървиш и виждаш всички наоколо ти, няма да разрешиш задачата. Никого не трябва да виждаш. Когато искаш да разрешиш нещо сериозно, някой важен въпрос, концентрирай вниманието си. Внимателни трябва да бъдете на всяка стъпка, на всяко сътресение. И тогава ще се създаде една нова вълна. По този начин упражненията ще имат друг резултат. Запример хубаво е, като направите едно упражнение, една-две минути да си отпуснете ръцете, мускулите да се ослабят, ако ви вдигнат ръката, да падне отпусната. Мускулите трябва да се ослабят. Човек така може да си почине. И като седнете по някой път, трябва да правите почивки, да си отпуснете краката. По някой път ви хваща дрямка и вие заспите. То е почивателно състояние, човек си почива. Като заспи човек, не е стегнат, отпусне се като малко дете. Че на упражненията като дойдете, най-първо се отпуснете, че като дойде мисълта, да бъде правилна, защото с всяко упражнение ще влезеш или в човешкия, или в Божествения свят. Ако влезеш в човешкия свят, кал ще намериш повече. Ако влезеш в Божествения, няма да намериш кал, ще излезе мекота оттам.

Та сега ще се учите. Упражненията са преддверие, влизане в Божествения свят. Един начин е то. В миналото се изисквало двайсет-трийсет години, за да влезеш. Сега, като ви даде лесния, ще оценявате - мислите, че след време може да влезеш. За да влезе човек в Божествения свят, трябва да мисли право. Каква е правата мисъл, кажете ми сега. Човек, който мисли, как са му очите? Мислите, ли, че онзи, който мисли право, очите му са като на един бухал. Бухалът има вечерно време отворени очи. Големи са очите му, защото в тъмнината той гледа на някоя птичка, затова са големи очите му. Но мислите ли, че някой път може да примигва на някой клон, да я изяде? Отворени са очите за плячка. Големи са очите му. Може да се лъжете. Котката, която лови мишките, съвсем затваря очите си. Тя затваря очите като философ, казва: "Мене не ме занимават мишките. Философски работи мисля." Отгоре проверява котката. Казва: не мяза на бухала. Онзи ще видиш из въздуха, току мърда някъде, котката следи всяко движение на мишката и знае постъпките. Пък мишката много любопитна, много интелигентна. Казва: "Какво същество бамбашка, толкова спокойна, като статуя седи." Мишката мисли да се качи на гърба на котката. Досега нито една мишка не се е качила на гърба на котката.

Упражненията играят важна роля в подмладяването на човека. Ако правите добре упражненията, много от бръчките които имате, ще изчезнат от лицето. За да направите едно движение, трябва да мислите, трябва в туй движение да вложите някакво чувство. Да кажем, направите едно движение, направите един опит. Вземете най-хубавото житно зърно, да го посееете. Може да го хвърлите грубо, да го посееете в земята. Другия начин: ще го хванеш полека, внимателно, ще намериш мястото, ще го туриш полека, ще го затвориш отгоре. То е едно правилно движение. Ако посееете едно житено зърно или едно ябълчно семе, или една круша по единия или по другия начин, ще видите голямата разлика, която съществува между блъснатото, грубо посятото и онова, посято с всичко внимание.

Това е лично, няма какво да се разправяте, но трябва да правите опит в движението. Да се заинтересувате да проучвате гимнастическите упражнения. Вие

казвате: “Ние сме стари, няма какво да се учим на гимнастиките.” Има много мускули във вас, които не са се раздвижили. Често хората умират от атрофиране на мускулите. Има мускули, които не сте раздвижили. Много хората умират от нераздвижване на мускулите. Всеки мускул, всеки нерв трябва да го раздвижите. Всичко изисква движение. По някой път болестите идват, защото не сте правили движения. Що е болестта? Аз да ви определя. Всяка болест е признак на една Божия велика тайна, която иска да ви се разкрие. Що е радостта – радостта носи откровение. Ако си разбрал, всяка скръб носи тайни. Следователно в скърбите ще учиш Божиите тайни, в радостите ще учиш Божиите откровения. То е философията на живота. А пък движението от скърбите и от радостите се изменя. Когато човек изучава Божиите тайни, движенията са едни, когато изучава Божиите откровения, движенията са други. Щом скърбите, можете лесно да премахнете вашата скръб. Мъчно ли е да се премахне една скръб? Не е мъчно да се премахне, стига да знаеш как. Представете си, че някой ви е откраднал хиляда лева. Казвате: “Отидоха ми парите.” Какво ще правите? Умислите се. Дойде един ваш приятел, казва: “Какво си се умислил?” “Хиляда лева ми откраднаха.” Изважда, дава ви хиляда и петстотин лева. Питам, трябва ли да скърбите? Вие ще кажете: “Да бяха и моите хиляда лева.” Там грешите. Не мислете за изгубеното. Ако не ви бяха откраднали парите, вашият приятел не би дошъл при вас и не би се открила тайната на неговото сърце, че той е разположен към вас да ви послужи. Във всяка скръб, която преживявате на земята, невидимият свят иска да открие една тайна на вашия ум и на вашето сърце. Тогава питате: “Защо са скърбите?” За да изучавате тайните на Божието царство. Но всякога тайни няма да учите. Някой път ще учите откровения. Онези, които постоянно да се занимават с тайни работи, животът им става нещастен. Тогава от сутрин до обед ще изучавате Божиите откровения, от обед до вечер ще изучавате Божиите тайни.

Сега изводът: на някои от упражненията трябва да се прави основна корекция, да се покаже как трябва да се правят, какви трябва да бъдат упражненията. Които искат да се упражняват, пък които не искат, са свободни. Да имате едно знание, да знаете законите на упражненията. Всяко нещо трябва да се види. Вие запример, някой път ви гледам, вие се обръщате като някой истукан. После ръката да се движи в една крива линия, не направо. Всяко движение е пластично. В резките движения се губи повече енергия, те имат съвсем друг характер, а пък ръцете и краката, те са два противоположни полюса. Ръцете и краката играят важна роля. Човек, който не знае как да управлява ръцете и краката, малко постижения може да има. Между двата полюса, ръцете и краката, е поставена главата. Тя е центърът. Ако движите правилно ръцете, вие ще се справите разумно с човешкия свят. Ако знаете как да движите правилно краката, ще се справите с животинския свят. Ако знаете как да упражнявате мускулите на гръбнака и другите мускули навсякъде, тогава ще знаете как да се справите с растителното царство, да черпите сокове оттам. Това не само за насърчение, но да знаете как да упражнявате. Сега нали има масажисти, които масажират хората. Но колко от тия масажисти работят според законите? Ни най-малко. Гледам, онези, които разтриват, не знаят как да разтриват. Как ще разтриеш човека, надолу или нагоре? Откъде ще започнеш? Ако човек е бил алчен и иска да живее само за себе си, навън ще го разтриваш. Ако е страхлив, навътре ще го разтриваш. Та всичките хора еднакво не се разтриват. Когато искаш да придобиеш нещо, навътре ще го разтриваш. Ако искаш да се освободиш от нещо, навън ще разтриваш. Онези, които масажират, взимат нещо, изхвърлят го от себе си навън. Когато искаш да ти предадат нещо, навътре. Туй движение на обливане е главното движение. Мисълта и чувствата да влизат вътре, то е най-красивото движение. Отгоре да дойде Божието благословение. Човек трябва да го прави свещено. Като го прави, да знае, че го гледат от невидимия свят, искат да видят как го прави. като четеш едно писмо, гледаш не само съдържанието, но гледаш как е писано писмото. Приятно е да гледаш хубаво написано писмо. Сега вярвам, че вие имате атактистически да се борите с много недъзи. Вие казвате: “Дотегна ми, нищо не може да се поправи.” За някакво друго съществуване, друг път като дойдете на земята

го оставите. За другото съществуване има друга работа. Работата за съществуване трябва да я свършите. Ако свършите вашите дългове за друго съществуване, те се увеличават толкова, че няма да можете да ги изплатите.

Та да има едно свежо поколение. Защото има четири вида упражнения. Две положителни движения има в човека. Ако се развиват човешките чувства, главата расте назад. Ако се развива мисълта, главата расте напред. Ако се развива морална стабилност, любов към Бога, главата расте нагоре. Ако човек се привързва към земята, расте надолу. Човек, както виждате, се развил надолу, защото много обича земята. Всеки лош човек е голям. Сега енергиите на вътрешния свят трябва да се пренесат. Той е дотам, додето се вдигат ръцете. Това е царството на Божествения свят. Дотам, додето достигат краката, то е царството на животинския свят. Ако искаш да знаеш колко можеш да постигнеш, вдигни си ръцете нагоре, и то е твоето постижение. Вдигни си ръцете нагоре и ги дръж, вземи часовник и гледай колко време можеш да ги държиш. Като вземат да ти отмаляват, това е духовната ти сила. Много мъчно е. Ако мисълта е силна, заставя кръвта да отива нагоре и да храни ръцете. Ако мисълта е слаба, кръвта не може да функционира нагоре. Ако човек при сегашното положение би си държал ръката нагоре, тя би изсъхнала. Затова ръцете са надолу. Понеже и без мисъл много, може да се хранят.

Това е сега нов материал върху, който вие не сте мислили. На вас ви прави впечатление като една мода. Видиш мода в живеенето, казваш: “Пари се изискват.” Понеже сте дошли до едно положение, друг път за постиженията, когато дойдете, непременно трябва да мислите и да чувствувате, и да постъпвате правилно. Движенията на един светия на веждите, на очите, на лицето, на устата, всички те са самостоятелни движения. Движенията на ръцете са пластични, нищо не го смущава. Светът да се разколебае, той е тих и спокоен. Той знае, че тази работа не е така опасна. Разправят, че вечерно време, ако минавате през огън, може да ви е страх, че можеш да изгориш. Вечерно време можеш да минаваш през огъня и ако се уплашиш, веднага по закона на внушението, може да има нещо.

Един свещеник ми разправяше една опитност. Явява се неговият ръководител на сън – това е истински пример – и му казва: “Ти знаеш, че едното ти око гледа към земята.” Бутнал го по челото: “Едното ти око гледа нагоре, а другото гледа към земята. Правото не е там.” Като става сутринта, там дето го е бутнал по челото, било черна точка. Един месец седяло на челото. Той казва: “Гледах го в огледалото.” Питали го: “Кой те удари?” Той мълчи. Той казва: “Кой знае, ударил съм се някъде.” Питат го: “Как се удари?” “Бутнал съм го.” Човешката мисъл какво влияние упражнява? Всичките ваши лъжливи мисли, вие преживявате и сами се разрушавате. Няма какво да се плашите. Запример вас ви е страх от смъртта, нали така? Кой сега, като се е страхувал, се е избавил от смъртта? Нали вие се плашите от сиромашията? Кой досега се е избавил от сиромашията? Или ви е страх от глада. И за сиромаша, и за богатия ще дойде гладът, ще ви намери. Това са фази, това са състояния. Онзи светия знае преходните състояния на глада. От глада може да мине в друго състояние. Знае как да минава от едно състояние в друго. Обикновеният човек не знае, мъчно е наистина. Защото човек, който знае законите, може да хипнотизира един човек и да му внуши да не яде. Казва: “Гладен ще умреш.” Внуши ми мисълта: “Няма да ядеш.” Той дойде до яденето, не му се яде. Пък яденето, то е Словото Божие. Има и друго ядене. Човек се храни със Словото Божие. Той трябва да има не само физическо ядене, но и духовно ядене, тогава трябва да се упражнява. Ще отвори книгата, и там има движение. Като ядеш, като отвориш книгата, как четеш? Пак ще направиш известни упражнения. Ще вземеш тояжката, пак правиш упражнения. Книгата сама по себе си няма да се отвори. После туриш някаква мисъл в главата си, навеждаш книгата, пак ще я гледаш. Ред движения ще направиш, докато дойде една правилна мисъл. Затуй на физическото поле е необходимо да имате много хубави движения, който ви гледа, да му е приятно. Като четеш, като ходиш, че да се зароди желание у него да направи същото.

Някой път си недоволен, че някой неща не разбираш. Не разбираш, затвориш

книгата, след малко пак отвориш. Не се смущавай, че не разбираш работите. То е въпрос на светлината вътре. Нещата стават разбрани, когато имаш Божествена светлина. Нещата стават неразбрани, когато няма тази Божествена светлина. Неразбирането произтича от факта, че любовта отсъства. Обикновената любов е, която разсейва хората. Щом дойде любовта, ще има светлина, Божествената любов винаги носи светлина. Че Божествената Любов носи живот. Щом дойде Божествената любов, сърцето работи, волята работи. Щом дойде човешката любов, има разсеяност, каша става. Мислиш, мислиш, нищо не излиза.

Та ще дойде гимнастиките да ги правим не по човешки, но по Божествено. Някои движения влизат в Божествения свят, някои път – в човешкия свят. Някои, като правите упражненията, казвате: “Стига толкова. Стига толкова сме се въртели насам-натам.” Човек, щом стигне до крайния предел на човешките движения, ще престане да има тази форма. Дотогава, докато не може да направи тези движения, той ще бъде роб на условията. Една риба, която иска да излезе от лошите условия на водата, непременно трябва да превърне своите хриле на дробове и трябва постепенно да си направи криле. След това ще може да живее в новата среда. Та трябва дълго време да мислите, докато се образува един навик, едно желание за новата среда. Тази работа на сила не става. Трябва да правите упражнение. То и с приказване не става. Всякога трябва да имате вътрешно желание. Любов трябва да имате. И със закон работата не става. Със закон за човешките упражнения, може. Но за Божествения свят законът е правилната мисъл, правилните чувства. Тогава може да се каже: законът на любовта е да имаш любов.

Сега ако ви попитам, какво резюме бихте направили дотук, на основните мисли? Колко основни мисли има?

Вие казвате: “Защо търсите Учителя отвън, търси го отвътре.” Право е за Божествения свят. То е в Божествения свят вън или вътре, то е в Божествения свят. Някой казва: “Мен не ми трябва човешкото.” То е право, ако си в Божествения свят. Човешкия свят е служител на Божествения. То е преддверие Без него не може. То е обвивка, не може без него. Потребен е той. Ако търсите истината в Божествения свят, ще я намерите. Ако търсите истината в човешкия свят, тя е само отражение. Божественият свят се отличава от човешкия, че той е отвън и отвътре злато – противоречия няма в Божествения свят. В Божествения свят царят и работникът няма разлика. Царят е цар, работникът е работник, заедно вървя и се радват, че царят е цар, а другият се радва, че е работник. Няма различие, както е на земята. Както в дома големия бацько носи малкото братче на гърба си. Големият се радва, че може да носи малкия на гърба си. Малкият пък се радва, че има такъв як бацько да го носи. Та като го срещнеш някъде, големият се хвали с малкия брат, а пък малкото братче се хвали с големия бацько: “Като моя няма такъв, да носи. Пехливанин е.” Дотогава, докато правите различие, в човешкия свят сте. Като престанете да правите различие, влизате в Божествения свят. Сега вие имате желание да бъдете много големи хора. Един ден и то ще дойде. Желанието не е лошо. Но в големия свят ще вършиш повече работа. Там се изисква да служиш повече на Бога. Има по-голямо служене, когато си голям. Малък си, по-малко служене. Голям си, повече ще служиш. Малък си, по-малко ще служиш. Малко знаеш, малко си отговорен. Много знаеш, много си отговорен. Малко знаеш, направиш погрешка, малко ще те бият. Много знаеш, направиш погрешка, много ще те бият. Навсякъде справедливост има.

Та като тръгнете, да се отличавате по походката, като вървите да ви е приятно. Да чувствате, че ходите хубаво. Аз много пъти съм гледал хората колко са неспокойни. Седи една сестра, зад нея друга. Казва: “Не ме бутай. По-добре напусни този стол, стани. Щом не можеш да седиш в една среда, дай си мястото, да седнат другите.” Стани прав. Щом и това не можеш, излез на опашката. Но да бъдеш спокоен. Не си нарушавай мира. Този човек не разбира като тебе. Мъчно е да се разбереш. Някой човек има по-гъсти влияния, материята е гъста, че като седнеш, влиянията не си хармонират. Та трябва да имате интуиция. Като влезеш трябва да се оставиш на

интуицията. Като се водиш по Божествения свят, той ще ти покаже да седнеш най-първо. Ще ти каже: там на еди-кой си стол. Ще наредят такива хора около тебе, с които си хармонираш. Влезе друг, и той ще се нареди. Сега по човешки всеки иска предното място. Един ленив ученик, и на най-първия стол е ленив, способният и на задния да седне, пак е способен. Където и да е, да си намериш мястото. Не е лошо желанието на човека да бъде пръв. Но пръв по разбиране, пръв по мисъл, пръв по чувство, пръв по движение, че като направиш нещо, пръв да го направиш. Казва: “Аз не искам да бъда пръв.” Да чувстваш, че онова, което правиш, на света го правиш. И хубаво е за самия човек.

Тия работи ще ги вземете и ще се стараете да направите едно вътрешно преобразуване. Гледам тук някои сестри да изкараме да научат упражнението. Има братя и сестри, които трябва да се поправят. Те вървят, обикалят като чекрък, много механически. Ако се оставите на внушението на Божествения свят, вие ще намерите правилното движение. Но много мъчно е, когато човек не под влиянието на Божествения свят, тогава не ти стига умът. В Божествения свят движенията стават правилно.

Тази сутрин като вървахте нагоре към Витоша, ако ви се тури сто килограма злато на вас, кой може да го изнесе. Цялото нещастие седи там, ама половината да изнесем и после другата половина. Не, цялото да го изнесете. Тука няма нито един, който може да го изнесе. В дадения случай, което разбираш, то е Божественото, което можеш да приложиш. Една малка мисъл, която разбираш, то е богатството. Запример вие давате царевица някому, оберете царевицата, изхвърлите [...] на царевицата. Но умният човек ги използва за лекарство, а пък тези листа, с които е обвита, от тях можеш да си направиш хубава рогозка. Отлична дреха може да се направи, много здравословна дреха. Сега от стъкло може да се направят хубави дрехи. Как може? От стъкло може да се направят хубави дрехи. Как може? От стъкло хората правят, че от царевица ли да не може да направят. Хубаво е.

Сега във всинца ви трябва да има желание човешкото във вас да го подчините на Божественото. Ще му кажеш: “Слушай, учи се.” Като се намериш в трудно положение, слушай и учи се. “Ама остарях.” Няма какво да си остарял. Стари са умните хора. Никакъв цар не си ти. Ще работиш. Онзи иска да се излъже. Отсега не искаш да се учиш. Вие казвате: “Стария влязъл да оправи младия.” Човешкото честолюбие. Човек е пълен с честолюбие. По някой път не иска да се наведе, мисли, че прав трябва да седи като кол. Да кажем, някой честолюбив човек казва: “Не обичам да се покланям.” Като се намери на зор, да видиш как се кланя, то е въпрос. Един цар като има войска, не се кланя. Но като остане без войска, как се кланя.

Във всинца ви трябва да има желание да се оправи светът. Трябва да направим във света всичко. Трябва да започнем да мислим право. Да направим хората да мислят право. Всичките хора са свързани. Казвате: “В небето вече се изпълнява волята Божия.” Невидимият свят постоянно работи върху земята, да приготви света да изпълнявате волята Божия в света. Каквото кажат, да послушат Бога. Сега ние като послушаме Бога, светът ще се оправи. Чрез писане на закони светът не може да се оправи. Като решим да вършим волята Божия, светът ще се оправи. Във всеки дом всичко лесно да става и няма да има противоречия.

Станете сега. *(Всички станахме.)*

33 лекция на Общия окултен клас
6 май 1936 г., сряда, 10 ч. 7 мин.

До стената на бивака на Витоша
след гимнастическите упражнения.